

nen, og derfra ikke er Sidebaner til de forskjellige Kjøbstæder, saa have de længere til Hovedstaden, saa siger jeg: Denne Betragtning er ikke rigtig; det vil sige, de have længere til Havneestæderne i Maal, men de have ikke længere med Hensyn til Dispositionen af deres Forretninger, thi de ere i Havneestæderne, naar de ere paa Jernbanen, da Kjøbmændene, som kjøbe paa Jernbanen, ville forstaae efter Arrangement med Banebestyrelsen at træffe deres Anstalter saaledes, at de kunne betale de samme Priser som i Havneestæderne. Tabe ved, at der ikke kommer Sidebaner, kunne de ikke, thi kommer Jernbanen ikke gennem Kjøbstaden, saa maae alle de, der komme vesterfra, til Kjøbstaden, ligesom nu; altsaa deres Stilling bliver ikke flattere. Kunne Kjøbstæderne ved Havnene byde Sælgerne det Samme for deres Varer og skaffe dem en bedre Om sætning, saa søge de derhen; kunne de derimod finde det Samme paa Jernbanen, saa finde de det nærmere og tidsbesparende. Betragt vi vore Om sættingsforhold i det Hele, saa finde vi, at i de mere opdyrkede Dele af Landet er der en Kjøbstad paa hver 3die eller 4de Miil; i en saadan Afstand fra hinanden kunne de holde sig, skaffe sig Forretninger og finde Om sætning. Noget Dignende vil ogsaa komme til at finde Sted, hvis man lader Jernbanen gaae i den Retning, som jeg har udtalt, og det er min Overbevisning, at man gjør Uret i at votere Midlerne til Bygning af en Jernbane paalangs gennem Jylland, saalænge man ikke kan naae dette; saalænge vil jeg ikke give mit Stemme dertil.

Der er nævnt det militaire Hensyn som det, der skulde bringe til at give Banen den ene eller den anden Afvigelse. Det Forslag, som den ærede Minister har fremsat idag, og som gaaer ud paa, at han vilde give Tilfagn om en Bane i det vestlige Jylland, tilintetgjør jo hele den Betragtning om Overfløiningshystemet ved Hjælp af Jernbanen. Den Jernbane, som ligger ved Fløien af den opstillede Armee, er dog langt bedre bevogtet og forsvaret end den, som ligger 6—8 Miil derfra. Tænke vi os altsaa en saadan militair Bevægelse fremad paa Jernbanen, Noget, vi forøvrigt endnu ikke have seet, tænke vi os den under selve Krigs-

føringen fremkaldt ved Hjælp af en Bane i det vestlige Jylland og Fjenden paa den Maade bragt heelt op i Jylland, istand til der at udfolde sine Kræfter, saa vilde jo Jylland derved være ube af vor Magt; — tænke vi os paa samme Maade en Bane, fastholdt i Slesvig, som gik over til Vestkysten, saa vilde jo ganske de samme Indvendinger kunne gjøres mod den. Vi have altsaa her Skridt, som vi maae antage Regjeringen deels har gjort og deels er villig til at gjøre, som ganske modsige det Grundlag, hvorpaa man stiller sig ved forskjellige af de militaire Betragtninger. Jeg skal komme til nogle af disse Betragtninger. Man siger: vor Armee og hele Krigsføring maa naturligt holde sig til den østlige Kyst; der skulle vi forsvare os Fod for Fod. For det Første maa jeg gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, at det er vort Lands i Krigshenseende uheldigere Stilling, at vi for at føre Krig saaledes maae støtte os paa den ene Kyst og derved bestandigt maae have den anden Fløi, hvad man kalder støttet i Luften, det vil sige saaledes opstillet, at vi uden Vanskelighed af en noget overlegen Fjende kunne manevreres ud af enhver Stilling; vi behøve ikke at slaaes ud af den, men vi kunne manevreres ud af den. Naar vi nu tænke os, at vi under enkelte Omstændigheder kunne faae en Opstilling, hvor Forsøget paa denne Maneuvren ud af Stillingen ved at angribe den Fløi, der er støttet i Luften, nøder os til Et af To, enten at udfolde vore Kræfter for at vise Fjenden tilbage paa denne Fløi, eller at forlade vor Stilling og ganske opgive Jylland — lad os sige, at vi indtage en Stilling i Nærheden af Kolbing, og Fjenden var trængt frem, havde forfulgt os dertil, og vi søgte at bringe Fjenden ud af den Stilling, han havde indtaget, ved at føre vore Colonner udover hans Fløi, som ligeledes er støttet i Luften, men hans Maneuvre lykkedes bedre end vor, saa at han sondrede vor Armee i to Dele, den ene ikke mere istand til at komme ind paa Operationsbanen paa den østlige Linie, den anden istand dertil, og altsaa istand til at søge til Tjen eller Fredericia, hvad var saa den eneste gode Udvei for denne Deel af Armeen, som kunde udgjøre maastee den halve